

ποτε δὲν τοὺς ἔκλεξαν, ὅτι ἐξεπλήρωσαν μὲ ἀρκετὴν θόσιν συνειδήσεως τὰ σοβαρὰ καθήκοντά των, ἀνακεφαλαιούμενα εἰς ἓν ΝΑΙ καὶ ἓν ΟΧΙ, καὶ εἰς τὴν τακτικὴν πολιιορκίαν τοῦ γενικοῦ ταμείου· τὰ γερόντια καὶ αὐτὰ μὲ τὰς βακτηρίας εἰς τὰς χεῖρας ἀναδαινούσι καὶ καταδαινούσι τὰς βαθμίδας τῶν ὑπουργείων, πάντοτε διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους, συνιστῶντα τοὺς γαμβροὺς των δι' ἀλαταποθηκαρίους, τοὺς ἀνεψιούς των διὰ Ο. Ἐφόρους, τοὺς ἐξαδέλφους των διὰ Ταμίας, τοὺς γυναικαδέλφους των δι' Ἐπάρχους, τοὺς υἱοὺς των διὰ Προξένους, καὶ τοὺς ὑπέρτατας των διὰ διδασκάλους. — Ἡ Κυβέρνησις περὶ πολλοῦ ποιουμένη τὴν διασκέδασιν τῶν πολιτῶν, ἐπροίκισε τὸ θέατρον τῶν Ἰταλικῶν μελοδραμάτων μὲ δρ. 30,000· ὁ Κ. Φ. . . . ἐνδυθεὶς λοξοειδῶς τὸν μανδύαν τοῦ ἐργολάβου, ἀνεχώρησε πρὸ ἐνὸς μηνὸς εἰς Ἰταλίαν ὅπως φέρῃ ἐταίριαν μελωδῶν τὴν δευτέραν λοιπὸν Νοεμβρίου θέλει δοθῇ ἡ πρώτη παράστασις. Ἡ νεολαία ἃς πανηγυρίσῃ τὴν ἡμέραν ταύτην, αἱ κυρίαι ἃς θέσωσιν εἰς δοκιμασίαν τὰ τρυφερὰ αἰσθήματά των, τὰ κοράσια ἃς συμβουλευώνται τὸν καθρέπτην, καὶ σὺ, φίλε ἀναγνώστα, περίμενε τὴν περιγραφὴν τῶν συμβάντων.

ΕΥΘΥΒΟΛΑΟΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΑΟΜΜΑΤΩΝ.

Κατὰ μῆκος τῶν δενδροστοιχιῶν τῶν Ἡλυσίων Πεδίων ὑπάρχουσι τρεῖς ἢ τέσσαρες ἀόμματα, οἵτινες παίζουσιν εἰς τοὺς βαρυήχους αὐλοὺς των τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀπὸ τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα ἐτῶν. Ὁ εἰς αὐτῶν, ὁ ἀρχαιότερος, δὲν ἔμεινεν οὔτε μίαν ἡμέραν, εἴτε θέρους, εἴτε χειμῶνος, χωρὶς νὰ ἔλθῃ, συνοδευόμενος ὑπὸ χαριέσσης τινος παιδίσκης δεκαπενταετοῦς, τὴν ὁποίαν υἱοθέτησε, καὶ ἐνὸς λευκοῦ κυνὸς, πάντοτε καλοκτενισμένου, νὰ παίξῃ ἢ μᾶλλον νὰ διαστρέψῃ ἥχόν τινα ἐθνικόν, ὃν ἐπαναλαμβάνει κατὰ κύρον ὀλοκλήρους ὥρας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μελωδίας ταύτης, ἡ μὲν κόρη ἐζήτεισε, τὸ δὲ κυνάριον ἐντελῶς μεμαθημένον, ἄφρινεν ὕλακας θωπευτικὰς, αἵτινες εἴλκυσον ἀφεύκτως τὴν προσοχὴν τῶν διαβατῶν.

Ὁ ἀόμματος οὗτος ὠνομάζετο Κρικ-Τούσε. Εἶχε φίλον ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἀόμματον ἐπίσης καὶ παίζοντα τὸν αὐλόν, ἀλλ' ἀντὶ τῶν Ἡλυσίων Πεδίων, ἔκλεξεν οὗτος, ὡς ἑατρόντου, τὴν γέφυραν des Tournelles. Τεσσαράκοντα τρία ἔτη κατὰ συνέχειαν καὶ ἄνευ διακοπῆς, ὁ Γαλιμάρ, οὗτω ὠνομάζετο, προσέμεινε εἰς τὴν γέφυραν ταύ-

την, εἶχεν ἐπὶ τοῦ μετώπου του μέγα τι προκαλυπτήριον (abat jour) πράσινον, καὶ ἔμπροσθέν του ἓν κελάδιτρον, ὅπερ τῷ ἐχρησίμευε καὶ ὡς κιβώτιον. Ὁ Γαλιμάρ εἶδε διερχομένας τέσσαρας ἐπαναστάσεις, χωρὶς νὰ διανοηθῇ τις νὰ τὸν μετατοπίσῃ. Ὡδηγεῖτο ὑπὸ παιδὸς δεκαετοῦς, τὸ ὅποιον παρήτει ἅμα ἡ ἡλικία τῆς νοήσεως ἤρχετο εἰς τὸ ἀσθενεῖς τοῦτο πλάσμα. Ὁ Γαλιμάρ ἐπέστρεψε καθ' ἐσπέραν εἰς τὸ καταφύγιόν του, ὅπερ ἦτο ἀπλῶς εὐτελής τις καλύβη, κειμένη εἰς τὸ ἰσόγειον μιᾶς ποταπῆς οἰκίας, κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀγίου Ἰακώβου.

Ἀλλ' ὁ θάνατος, ὅστις οὐδένα φεῖδεται, ἤλθε καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν τοῦ ἐπαίτου. Αἰσθανόμενος ἑαυτὸν πλησιάζοντα εἰς τὸν πάφον, ἠθέλησε νὰ συμβουλευθῇ ἓνα συμβολαιογράφον. Ὁ Γαλιμάρ ἔκαμε τὴν διαθήκην του καὶ μετὰ δύο ἡμέρας παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ ταῦτα, περὶ τὸ ἐσπέρας, ἀνῆρτι, ὀλόμαυρα ἐνδεδυμένος, ἐστάθη πρὸ τοῦ Κρικ-Τούσε, τοῦ ἄλλου ἀομμάτου, καὶ διακόπτων αὐτὸν, μεταξὺ αὐλίζοντα, τῷ ὠμίλησε τοιοῦτοτρόπως.

- Κύριε, ὀνομάζεσθε Κρικ-Τούσε;
- Μάλιστα, κύριε, εἰς τοὺς ὀρισμούς σας.
- Εἶσαι ἐπαίτης;
- Μάλιστα, Κύριε.
- Καὶ τυφλός;
- Μάλιστα, κύριε.
- Ἔχεις μίαν θετὴν θυγατέρα;
- Μάλιστα, κύριε.
- Καὶ ἓνα σκύλο ἄσπρο;
- Μάλιστα, κύριε.
- Εἶχες ἓνα φίλον εἰς τὴν Γέφυραν Τournell.
- Ὀνομάζεται Γαλιμάρ.
- ὠνομάζετο ἀπεκρίθη ὁ μελανεῖμων ἄνθρωπος. Ἰδοὺ τρεῖς ἡμέραι εἶναι, ὅπου κεῖται εἰς τὸ κοιμητήριον.

Ὁ ἀόμματος ἀφῆκεν βοὴν μεγάλην, εἴτα διεφάγει ὀλολύζων.

— Τῶντι, εἶσαι αὐτὸς αὐτότατος ὁ Κρικ-Τούσε.

Ὁ Γαλιμάρ σὲ κατέστησε καθολικὸν κληρονόμον του διὰ τῆς παρούσης διαθήκης του. Σὲ ἀφίνει ἐνκιβώτιον, τὸ ὅποιον ἔχει κρυμμένον εἰς τὴν γῆν, τὸ κελάδιτρον του, τὸν αὐλόν του, ἐν ἐνὶ λόγῳ, πᾶν ὅ,τι εἶχε. Τὸ κιβώτιον λοιπὸν περὶ οὗ ὁ λόγος, περιέχει 80 χιλ. φράγκων.

Ὁ Κρικ-Τούσε κατεπλάγη τοσοῦτον, ὥστε αἱ συνημμένα βλεφαρίδες του διεσπάσθησαν καὶ ὁ τυφλὸς ἐφάνη εἰς τὸν συμβολαιογράφον ἔχων ὑγιέστατα ὄμματα. Ὁ ἀόμματος ἠσπάσθη τὸν κυνάρου καὶ τὴν κόρην του, ἀνέβη μετ' αὐτῶν ἐφ' ἀμάξης καὶ μετέβη εἰς τὸ οἶκημα τοῦ ἀποθανόντος.

Αἱ 80 χιλ. φράγκων εἰς παντὸς εἶδους νομίσματα, εὐρέθησαν εἰς τὸ μέρος, ὅπερ ὑπέδειξεν ὁ Γαλιμάρ εἰς τὴν διαθήκην του, καὶ ἐπὶ τοῦ κιβωτίου ὑπῆρχεν ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή.

« Γηραιέ μου Κρικ-Τούσε, ἐὰν ὁ Θεὸς κλείσῃ τὰ

» ὁμμάτά μου πρὶν τῶν ἰδικῶν σου, σὲ ἀφίνω τὰ
» χρήματα ταῦτα, προίκισε τὴν Μαριάνναν. Δὲν
» θέλω νὰ πάρω μαζὶ μου παρὰ τὴν κλαρινέ-
» ταν μου, θάψις τὴν μὲ ἐμέ. Ἐὰν ἀποθάνῃς, πρὶν
» ἐμοῦ, εἰς τὴν Μαριάνναν πάλιν ἀφίνω ὅτι ἔχω
» ἐνθυμοῦ κάποτε τὸν τυφλὸν τῆς γεφύρας τῶν
» Tournelles. »

Οἱ δύο ἐπικίται οὐδέποτε ἦσαν τυφλοί.

Ἡ δὲ καλὴ Μαριάννα ὑπανδρεύθη σοφὸν τινα κα-
θηγητὴν, πλούσιον μὲν τὰς γνώσεις, ἀλλὰ πτωχὸν
... τῷ πνύματι.

ΜΙΑ ΒΙΣΕΚΤΟΣ ΤΑΒΑΚΟΘΗΚΗ. Κατὰ τὰς ἀρχὰς
τοῦ ἐνεσιώτους ἔτους ἐπωλήθησαν εἰς τι μέγαρον τῶν
Παρισίων, πληθὺς ταβακοθήκων, αἵνες ἀνῆκον ὅλοι
εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ άτομον. Ἐλέγετο δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς
αὐτὸν ἀνέβαινε εἰς 3,000. — Ἐνταῦθα ὁ ἀριθμὸς
φαίνεται ὁπωσὺν ὑπερβολικὸς καὶ ἀνάγκη νὰ ἐκπαι-
σθῇ ἐν μηδενικόν καὶ τὸν νὰ περιωρισθῇ εἰς 300
μόνον.

Ἄλλ' ὁ περιώνυμος μελωδὸς Lablache ἔχει βε-
βαιότατα 366 ταβακοθήκας. Λέγομεν δὲ 366 καὶ
ἰδοὺ πῶς.

Τῷ 1841 ὁ Λαβλάς εὕρισκετο εἰς Λονδίνον, ὅπου
κατέβηκε ὅλους τοὺς φοιτητὰς τοῦ Hay-Market. Ἡ
Βασιλισσὰ ἤτις ἐτίμα δι' ὅλους ἰδιαιτέρας εὐνοίας τὸν καλ-
λιτέχνην τοῦτον, τῷ ἐχάρισε ταβακοθήκην περιεχο-
σμένην μὲ ἄνθρακα (rubis) παρακαλοῦσα αὐτὸν
νὰ τῇ ὑποσχεθῇ ὅτι θέλει τὴν μεταχειρίζεσθαι μιαν
ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

— Ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὴν Υ. Μ. ἀπεκριθὲ ὁ
μελωδὸς, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ὑποσχεθῶ τοῦτο. Εἶ-
ναι πιστὰ μὲν ὅλοι μου αἱ ἡμέραι, ἔχω 365 τα-
βακοθήκας.

— Τότε, ἐπανελάθεν ἡ Βασιλισσὰ, μετὰ θελκτικῶ
τάτου μειδιήματος, ἡ ἰδική μου θέλει χρησιμεύει κατὰ
τὰ βίσεκτα εἶη.

Ὁ Λαβλάς συνεμορφώθη θερηκευτικῶς μὲ τὴν δια-
ταγὴν τῆς Βασιλείας καὶ ἐκτοτε, ἦσαν ἀπὸ τοῦ 1841
τῆς βασιλικῆς ταύτης ταβακοθήκης ἐγένετο τρεῖς χρή-
σις. Ἡ τελευταία φορὰ ἦτο τὴν 29 Φεβρουαρίου τοῦ
παρόντος ἔτους.

ΕΥΤΥΧΙΑΙ ΠΟΙΗΤΩΝ. Παρεκτὸς τοῦ Ἀλφρέδου
Μουσε, παλαιότερου ποιητοῦ, ὅστις τέλος παντὶν ἐ-
γένετο δεκτὸς ὡς μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας
καὶ μεγάλας λαμβάνει ἤδη περιποιήσεις παρὰ τοῦ σο-
φοῦ τούτου σώματος, τὸ ἐποίον ἄλλοτε δὲν κατε-
δέχθη νὰ τὸν εἰσάγῃ εἰς τὸν περιβόλόν του, ὑπάρχουν
ἔτεροι τρεῖς ἐκ τῶν νεωτέρων ποιητῶν, ἀνῆκοντες
ὡς λέγουσιν εἰς Γαλλίαν, εἰς τὴν σχολὴν τῆς λο-
γικῆς (du bon sens). Εἰσι δὲ οὗτοι, πρῶτος ὁ Πον-
σάρ γνωστὸς διὰ τὰς ἐπὶ τὸ κλασικώτερον τραγω-
δίας του, τὴν Λουκρητίαν καὶ ἐσχάτως ἤδη
τὸν Ὀδυσσεά, ὅπου ὁ Ὀμηρος ἐδόλοφονήθη, ὁ Ἰ-
ωσήφ Ὁτρὰν, ποιητὴς τραγωδίας ἐπιγραφομένης
τῇ θυγάτηρ τοῦ Αἰσχύλου καὶ ὁ Αἰμί-
λιος Ὡζιέ, τῆς τραγωδίας ἡ Γαβρίηλη.

Ἐκ τούτων, ὁ Πονσάρ κατώρθωσεν ἐπικερδέστα-
τον συνοικέσιον, ἀλλ' ὁ τυχερότερος πάντων εἶναι ὁ

Αἰμ. Ὡζιέ. Ἦν οὗτος βιβλιοθηκῆριος εἰς Μασσαλίατα
ὅταν ἀπεφάσκει νὰ μεταβῇ εἰς Παρίσιους διὰ νὰ διδα-
χθῇ ἡ τραγωδία του. Ἐχων θεῖον πλουσιώτα
τον ὑπῆγε κατὰ χρέος νὰ τὸν ἀποχαιρέτῃ ἡ Ὁ
θεῖος, ὡς ὅλοι οἱ πλούσιοι. ἦτον εἰς ακρον φιλαργυ-
ρος· ἀλλὰ συμπεράναν, ὅτι ὁ ἀνέψος του, καθὼς ποιη-
τῆς δὲν θὰ εἶχε ἄρθονα τὰ μεσά, ὅπως παρατείνῃ,
ἀναγκῆς τυχούσης, τὴν εἰς Παρίσιους διαμονὴν του.
Εὐσπλαγχνισθεὶς δὲ, τῷ ἔδωκε συναλλαγματικὴν 2,000
φράγκων ἐπὶ τοῦ εἰς Παρίσιους τραπέζιτου του.

— Ἰδοὺ, λάβε, λέγει, αὐτὴν τὴν συναλλαγματικὴν
καὶ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς τότε μόνον, ὅταν λάβῃς ἀ-
νάγκην ἀπόλυτον καὶ ὑπαγῇ εἰς τὴν εὐχὴν μου.

Ὁ ἀνέψος προσεκύνησε εὐγνωμόνως καὶ ἀπῆλθε.

Ὅταν ὁ ποιητὴς μας ἐφθίσειν εἰς Παρίσιους
ἐξεβράγῃ ἡ ἐπανόστασις τοῦ Φεβρουαρίου, ὥστε,
ἀν καὶ ἐπηνέβη ἡ τραγωδία του, ἀλλὰ δὲν τῷ ἔφερε
τὰς προσδοκωμένας ἀπολαύσας. Ἐπιστρέφει λοιπὸν
εἰς Μασσαλίαν αθυμῶν, ἀλλὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν
θεῖόν του καὶ τῷ ἀποδίδει τὴν συναλλαγματικὴν, λέ-
γων,

— Δὲν ἔλαβα ἀνάγκην, ἀγαπητὲ θεῖε, ἀλλ' εὐ-
γνωμὼν ὧς νὰ ἐκκαμῇ χρῆσιν αὐτῆς.

Ὁ φιλοχρήμας θεῖος ἔμεινε ἐμβρόντητος καὶ
ἐξεσηκώ· οἱ ἦ οὐ δυνατόν νὰ ἔχῃ τις εἰς τὴν
διαθεσὴν του 2,000 φράγκων, καὶ νὰ μὴ τὰ ἐξοδεύσῃ,
ἢ νὰ τὰ κατακρατήσῃ, ἐπὶ ὁποιαδήποτε προφάσει.
Ἐκ τῆς σιγμῆς ἐκείνης ἔγραψε τὴν διαθήκην του,
καὶ κατέστησε τὸν ἀνεψιόν του γενικὸν κληρονόμον
ὅλης του τῆς περιουσίας, (60, χιλ. φράγκων εἰσο-
δήματος).

Ὡς ἡ ἀτυχία οὖν καὶ ἡ εὐτυχία δὲν ἔρχεται μόνῃ.
Καὶ κατὰ τὴν ἀμεταβλήτην ταύτην ἀρχὴν, ὁ Μασσα-
λιώτης ποιητὴς ἐνυμφεύθη ἐσχάτως πνευματοδεσπότην
καὶ πλουσιωτατὴν τινὰ χήραν. — ἔχων ἤδη 100,000
φράγκων ἐτήσιον εἰσόδημα, καὶ γενόμενος οὕτως ὁ πλου-
σιώτερος οὐ μόνον τῶν τῆς Γαλλίας ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλ-
λάδος καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ποιητῶν. Καὶ ἔπειτα
λέγουσιν ὅτι ὁ παρὼν αἰὼν δὲν εἶναι τῶν ποιητῶν!

ΣΚΥΤΩΝ ΑΓΧΙΝΟΙΑ. Γνωστὴ ὑπάρχει ἡ ἐσχάτως
γενομένη ἐν Γαλλίᾳ καταδρομὴ τῶν σκυλῶν. Ἡ πε-
ριστάσις αὕτη ἐγενετο ἀφορμὴ οὐ μικρῶν συζητήσεων
περὶ τῆς χρησιμοφύτου τοῦ εὐγενοῦς τούτου ζώου καὶ
διάφορα ἐξηλήθον εἰς μέσον ἀνέκδοτα περὶ αὐτῶν.

Ἐπορευετο σωφὸς τις ἐκ τοῦ Ἰνστιτούτου, ἀγγρη-
μένος καὶ περισπώμενος τὸν νοῦν εἰς τινα τῶν Πα-
ρισίων λεωφόρον. Αἶφνης συνελθὼν παρατηρεῖ, ὅτι ὁ
κύων του δὲν τὸν ἀκολουθεῖ καὶ ἰδοὺ πάλλῃει ἡ καρ-
δια του, μὴ ἐγένετο θῆμα τοῦ δημίου. Συρίζει λοιπὸν
τὸν κράζει, ἐπιστρέφει ὅπισθεν καὶ τέλος τὸν βλέ-
πει καθήμενον καὶ συνεσταλμένον εἰς τινα γωνίαν τῆς
ἁδοῦ. Ἀπορεῖ, ὅτι δὲν προτεράχεται εἰς τὴν φωνὴν του
καὶ πλησιάζει. Ὑεῖρεται τότε ὁ κύων καὶ ὁ ἑκθαμ-
βος σοφὸς βλέπει, ὅτι ἑκαθητο ἐπὶ τοῦ χρυσοφυλα-
κίου του, ὅπερ τοῦ ἔπεισε χωρὶς νὰ τὸ ἐννόησῃ καὶ
ὅπερ περιεῖχε σπουδαῖα τινα ἔγγραφα καὶ 2,000
φράγκων εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ
κύων ἔμεινε διὰ νὰ τὸ φυλάγῃ.

Ἐτερος σκύλος ὠδήγει καθ' ἐσπέραν τὸν μέθυτον
κύριόν του, βαδίζοντα εἰς τὸ παρόχθιον τοῦ ποταμοῦ.

Ὁ μέθυτος φυσικῶς τῷ λόγῳ, δὲν εἶχε στερεῶδες τὸ
βάδισμα καὶ ἦτον ἑτοιμὸς εἰς ἑκκασίον βῆμα νὰ πέσῃ

εἰς τὸν πσταμόν· ἀλλὰ τὸ ἀγγίχουν ζῶον ἐπαγρύπνει εἰς τὰ βήματά του καὶ ἀπώθει αὐτὸν δσάκις ἐπλησίαζεν εἰς τὸ χεῖλος, μέχρι τοῦ τὸν ἔφεραν εἰς τὴν κατοικίαν του, τὴν ὁποίαν βεβαίως, ἀνευ τοῦ ἀλόγου τούτου ὀδηγοῦ του, ὁ λογικὸς ἄνθρωπος δὲν ἤθελεν ἐπανεύρει.

ΤΟ ΣΤΕΡΕΟΣΚΟΠION. — Ἡ θαυμασία αὕτη ἐπιτόνησις χρεωστεῖται εἰς τὸν μηχανικὸν K. Whealstone, τὸν ἐφευρέτην τῆς ἡλεκτρικῆς τηλεγραφίας. Χρησιμεύει δὲ τὸ στερεοσκόπιον εἰς τὴν διὰ τῆς φωτογραφίας ἐξεκλόνεισιν τῶν ἀντικειμένων, ὅπως βλέπονται ταῦτα δι' ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅπως ὑπάρχουσιν ἐν αὐτοῖς μετὰ τῶν τριῶν ἀποστάσεων τῶν, τῶν ἐξοχῶν τῶν, τοῦ κύκλου αὐτῶν, ἐν ἐνί, παριστᾷ ταῦτα ἐν εἰδεί στερεῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐξήγησις, τοῦ θαυμασίου τούτου ἀποτελέσματος, στηρίζομένου ἐπὶ τῆς θεωρίας τῆς δι' ἐκατέρων τῶν ὀφθαλμῶν ὁράσεως, ἀπαιτεῖ πολλὴν λεπτομέρειαν ὅπως γίνῃ καταληπτὸν, θέλομεν ἐπανελεῖν εἰς τὰ τῆς ἐφευρέσεως ταύτης. Λέγομεν δὲ ἤδη μόνον, ὅτι διὰ τοῦ στερεοσκοπίου τὰ ἀντικείμενα ἀποτυπῶνται εἰς διπλᾶς εἰκόνας, καὶ ὅτι ἡ φωτογραφία, τελειοποιηθεῖσα διὰ τοῦ στερεοσκοπίου, τοσοῦτον εἶναι ἐκτενέστερον, ὥστε ἐλευθεύεται μετ' οὐ πολλὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὅλα τὰ φωτογραφικὰ ἐκμαγεῖα, εἴον τοπία, μνημεῖα, εἰκόνας προσώπων κτλ. θέλουν συνάπτεσθαι ἀνὰ δύο διὰ ν' ἀπεικονίζωσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀληθείᾳ αὐτῶν, ἐν ὅλῃ τῇ καλλονῇ αὐτῶν, τὴν ὕλικήν καὶ τὴν ζῶσαν φύσιν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Συγγραφεῖσα ὑπὸ Σ. Θ. ΞΕΝΟΥ.

Ἐν Λονδίῳ 1852.

Ἡ Ἑλλάς, ὡς γνωρίζομεν, δὲν ἐφάνη μετ' ἐνδυμα γάμου εἰς τὰ Ὀλύμπια τῆς παγκοσμίου βιομηχανίας. Πολλὰ τινα συνέτρεξαν εἰς τοῦτο. Ἀλλ' ἐτυχεν εὐτυχῶς ἐν Λονδίῳ, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, νέος τις Ἕλλην, εὐφυὴς καὶ φιλόπατρις, ὁ Κ. Σ. Θ. Ξένου, ὅστις αὐθορμήτως καὶ περητῆρτος καὶ συνέγραψε περὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης, καθ' ὅν καιρὸν αἱ κυβερνήσεις τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐπέμπεον ἐπίτηδες ἄνδρας εἰδικούς διὰ νὰ πράξωσι τοῦτο. Τὴν περιγραφὴν καὶ τὰς παρατηρήσεις ἐδημοσίευσεν τότε ὁ συγγραφεὺς εἰς ἐφημερίδας, ἀλλὰ μετατυπώσας ἤδη αὐτάς, εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος, πλουτισμένον διὰ τετρακοσίων εἰκονογραφιῶν, ὁ Κ. Ξένος ἐπραξεν ἔργον καὶ διὰ τὸ ἔθνος ὠφέλιμον καὶ εἰς αὐτὸν περιποιεῖται τιμὴν. Ὁ Κ. Ξένος προέβη καὶ εἰς γενναϊοτέραν πράξιν· ἐδωρήσατο εἰς τὴν κυβερνήσιν, διὰ τοῦ φιλογενοῦς Κ. Α. Παλλῆ, 500 ἀντίτυπα διὰ νὰ διατεθῶσι ὑπὲρ τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ ἐργοστασιάρχων καὶ τεχνιτῶν. Ἐπίσης προσδιώρισε 100 σῶματα διὰ τὴν Ἐπιάνητον, καὶ 100 δὲ τὰ ἐν Τουρκίᾳ ὁμόθηρτα σχο-

λεῖα. Περιττὸν νὰ εἰπῶμεν πόσον ἀξιεπαινος καὶ ἀξιόμιμτος εἶναι ἡ πράξις αὕτη.

Βεβαίως, ἐγένοντο περιγραφαὶ ἐπιστημονικώτεραι τῆς Ἑλληνικῆς ταύτης, ἀλλὰ λέγομεν θαρραλαίως, ὅτι ἡ τοῦ Κ. Ξένου ὑπερτερεῖ τὰς λοιπὰς κατὰ τοῦτο, ὅτι ἀνέδραμε εἰς τὴν ἀρχαιότητα· ἱστορήσας τὴν Ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, καὶ τρόπον τινὰ ἐκάλυψε τὴν ἐνεστώσαν μικρότητά μας διὰ τοῦ παρελθόντος μεγαλείου μας! Σοφὸς τις καθηγητὴς, ὁ ἱερεὺς Κάρολος Σπρόγγ ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Ἑλλάδα « Εἶσαι, εἰπεν, ἡ μήτηρ ὅλου τοῦ ἀπείρου τούτου κόσμου » καὶ ὁ Κ. Ξένος διὰ τῆς περιγραφῆς του ἐδικαίωσε θαυμασίως τοὺς ὠραίους τούτους λόγους τοῦ φιλέλληρος Ἀγγλου. Συνιστῶμεν ἰδίως εἰς τὴν ἀνάγνωσιν παντός, τὸ περὶ Ἑ λ λ α δ ο ς κεφάλαιον καὶ τὸ περὶ Γ ε ω ρ γ ι α ς.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Σύγκειμαι ἐκ δεκαεννέα γραμμάτων.

Τὸ 1, 19, 13, 17, 6. ἦτον ὁ πρῶτος τῶν Ἑβραίων Νομοθέτης καὶ ὀδηγός.

Τὸ 6, 2, 4, 14, 2. Τὸ ὄνομα μιᾶς Ἀρχαίας Ἑορτῆς.

Τὸ 13, 19, 4, 3, 2, 7, 17, 6. Ὁ μεγαλύτερος Ἡθικός τῶν Ἑθνικῶν.

Τὸ 1, 5, 14, 8, 6. Ἡ Μεμβράνη ἣτις ἐμπνέει τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος.

Τὸ 16, 19, 2, 10, εἶναι τι τὸ ὁποῖον μερικοὶ Λαοὶ καίνοσι.

Τὸ 6, 2, 18, 15, 9, 10, 2, εἶναι τὸ ὄνομα μιᾶς Κόρης.

Τὸ 1, 2, 3, 11, 12, 13, ἦτον εἰς περίφημος Στρατηγὸς Ῥωμάνος.

Τὸ ὅλον μου ἦτο διάσημός τις καὶ εὐχλωττος ἀνὴρ. τῆς Ῥώμης.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 13 Ἀυγούστου 1852.

Εἰς Ζακύνθους.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Ἡ Σειρήν. — Ἑωθινὴ δέξις. — Ἡ Ἑσθέρ. — Ἱστορία ἐνὸς παλατίου καὶ ἐνὸς ἄνθους. — Ἐναέριον ταξίδιον. — Περίδοξοι γυναικες. — Χρονικά. — Ποικίλα. — Αἰνίγματα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. ὁ Ὑποκόμης τῆς Βραζελόνης. ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ. Ἑλληνικὴ εἰκὼν. — Ὁ Πάξτων καὶ τὸ παλάτιον. — Τὸ ἄνθος Βικτωρία.